

Arrest

nr. 327 044 van 21 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Rue Nanon 43
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2025.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 20 maart 2025 waarbij de voorzitter de zaak uitstelt naar de terechtzitting van 3 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. VANCRAEYNES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 12 januari 2021.

1.2. Op 7 november 2022 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn advocaat en voogd waren aanwezig tijdens dit persoonlijk onderhoud.

1.3. Op 12 april 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. In zijn arrest van 8 november 2023 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'de Raad') de beslissing van de commissaris-generaal.

1.5. Op 26 januari 2024 werd verzoeker gehoord door het CGVS, bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn voogd en advocaat waren daarbij aanwezig.

1.6. Op 18 december 2024 nam de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, die als volgt luidt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, van Pathaanse origine en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in 2006 te Naghrak, gelegen in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar waar u ook uw hele leven woonde.

U volgde in Afghanistan geen onderwijs doch wel religieus onderricht. Voorts hielp u uw vader, die tomatenkweker en –handelaar was, bij het plukken en verpakken van de vruchten.

Op gegeven moment waren u en uw vader na het avondgebed doende met het verpakken van tomaten aan het kraam of winkeltje nabij jullie woning wanneer enkele mannen jullie passeerden en groetten. Kort nadien hoorden jullie geweerschoten die dichterbij klonken dan anders. U en uw vader gingen de woning binnen.

Daags of twee dagen nadien werd uw vader door de taliban aangesproken. Bij het vuurgevecht de nacht voordien waren enkele talibs om het leven gekomen en de taliban beschuldigde jullie ervan de overheidsdiensten in kennis te hebben gesteld van hun aanwezigheid. Ze eisten dat u zich enkele dagen later bij hen zou aansluiten.

U vader besliste daarop om u naar uw maternale oom te zenden waar u enkele dagen verbleef alvorens Afghanistan te verlaten. Via Iran, Turkije, Bulgarije en Italië – waar uw vingerafdrukken werden geregistreerd op 19 november 2020 - reisde u naar België.

Op 11 januari 2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban omwille van de beschuldiging. Daarnaast kan u niet terugkeren naar Afghanistan omwille van uw verblijf in Europa.

Wanneer u in België was, vernam u van uw moeder dat uw vader daags na uw vertrek vermist raakte en tot op heden hebt u geen informatie over het lot van uw vader. Uw moeder is daarop samen met uw broers en zussen bij uw maternale oom ingetrokken.

Op 12 april 2023 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting. Op 8 november 2023 werd de bestreden beslissing vernietigd aangezien u middels een rapport van het PMS aantoonde dat uw IQ 76 is hetgeen van invloed kon zijn op uw verklaringen, meer bepaald in de beoordeling van tegenstrijdigheden en het gebrek aan informatie betreffende kernelementen van uw asielrelaas. U diende opnieuw gehoord te worden.

Eind 2023 is uw moeder samen met uw broers en zussen naar Pesjavar in Pakistan getrokken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende stavingsstukken neer: een rapport van het PMS inzake een afgenomen IQ-test bij de RvV, een kopie van uw taskara bij de RvV en kopieën van de taskara's van uw moeder, zussen en broer. Voorts legt u enkele foto's neer van uw moeder, broers en zussen in Pesjavar.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u op het moment van uw verzoek om internationale bescherming en tijdens uw beide persoonlijke onderhouds op het CGVS een niet-begeleide minderjarige was. Om die reden was het Commissariaat-generaal van oordeel dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werden de persoonlijke onderhouds afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; hebben beide persoonlijke onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te

leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Daarnaast legde u in het kader van uw beroep tegen de initiële beslissing een rapport van het PMS neer waaruit blijkt u op basis van een non-verbale Wechsler-test een IQ van 76 hebt, dat u moeite heeft om de instructies te begrijpen, dat uw resultaten over het geheel genomen zwak zijn en dat u uw best doet, doch u zich soms teveel haast. Ter terechtzitting bij de Raad werden u een aantal vragen gesteld over uw leven in België en bleek dat u inderdaad korte antwoorden gaf en u zich beperkte tot het louter beantwoorden van de vraag zonder enige bijkomende informatie te verschaffen. Het stellen van een aantal meer specifieke vragen spoorde u er toen wel aan wat meer toelichting te verschaffen. Dit stemde overeen met de resultaten van de non-verbale Wechsler-test die u onderging. Teneinde hiermee rekening te houden werd u een tweede maal gehoord waarbij de vragen in de mate van het mogelijke werden aangepast aan uw mentale kwetsbaarheid, gecombineerd met uw jeugdige leeftijd. Voorts werd bij aanvang van uw tweede onderhoud nagegaan of u zich te volle bewust was van het doel en de inhoud van het persoonlijk onderhoud en de omgeving waarin het plaatsvond, alsook of u in staat was om uw persoonlijk onderhoud te voeren hetgeen bevestigd werd in uw antwoorden (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 26 januari 2024, verder CGVS II, p. 3-4). Bijkomend werd unop het hart gedrukt dat uzelf altijd om een pauze mocht vragen en werden er voldoende en ruime pauzes ingelast (CGVS II, p. 9, p. 13). Aan het einde van uw onderhoud werd nog gevraagd of u zelf nog iets wilde zeggen, hetgeen niet het geval was en werd nagegaan of u de tolk en de vragen goed had begrepen, hetgeen u bevestigde (CGVS II, p. 14). Ook uw advocaat en voogd kregen de mogelijkheid om aan het einde van uw onderhoud opmerkingen te maken. Zij verwezen daarbij naar uw cognitieve capaciteit en mentale gezondheid en bijkomend gaf u advocate aan dat u had aangegeven dat een interview op het CGVS moeilijk is en dat uw antwoorden soms verwarrend en moeilijk te tolken waren (CGVS II, p. 15 – opmerkingen voogd en advocaat). Voorgaande opmerkingen werden in rekening gebracht bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien werd verduidelijking gevraagd wanneer uw antwoorden onduidelijk waren (CGVS II, p. 12).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u op 1 april 2024 meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo hebt u vooreerst uw vluchtaanleiding en daaraan gekoppelde vrees bij terugkeer niet aannemelijk gemaakt.

Zo dient te worden opgeworpen dat u geen enkel concreet (begin van) bewijs voorlegt betreffende de confrontatie tussen de talibanleden en de veiligheidsdiensten (CGVS I, p. 21) waaruit de persoonlijke problemen voor u en uw vader zijn ontsproten.

Nog aangenomen dat er in de nabijheid van jullie woning en winkeltje op een gegeven avond daadwerkelijk een confrontatie zou hebben plaatsgevonden tussen enkele talibanstrijders en veiligheidsdiensten van de overheid, valt niet in te zien waarom de taliban u en uw vader ervoor verantwoordelijk achtten de overheidsdiensten voorafgaand te hebben ingelicht. Immers blijkt uit de door u geschetste context dat de regio onder controle stond van de overheid en dat ze zo'n 20 minuten van uw huis verwijderd een controle post hadden (CGVS II, p. 8), doch dat ook de taliban aanwezig was, zij het in het verborgene en hoofdzakelijk 's nachts waarbij het voor u geenszins duidelijk was dat de vijf mannen die jullie die avond passeerden en groetten ook talibs betroffen (CGVS II, p. 11). Gegeven dat de regio onder controle van de veiligheidsdiensten van de overheid stond doch anderzijds dat er 's nachts wel talibs op pad waren, is het geenszins een ondenkbeeldig risico voor de talibs dat ze in die vroege avond, kort na het avondgebed (CGVS II, p. 12), hoe dan ook in een confrontatie met de veiligheidsdiensten van de overheid konden terecht komen. Het mag dan ook verwonderen dat de taliban na deze confrontatie zonder meer de mening waren toegedaan dat een lokale tomatenhandelaar die er zijn vaste winkeltje had en die – voor zover uit uw verklaringen blijkt - geen andere zorgen of problemen had met de taliban, hen in die korte tijdspanne niet alleen hen zou hebben herkend – hetgeen niet het geval was -, maar tevens de mogelijkheid moet hebben gehad om in een zeer kort tijdsbestek de lokale autoriteiten hiervan in kennis te stellen dewelke op hun beurt binnen datzelfde korte tijdsbestek deze talibs – die aldus onherkenbaar waren als talib – buiten jullie zicht

(CGVS II, p. 12), hebben kunnen intercepteren. Te meer daar uit uw verklaringen geenszins naar voren komt dat uw vader of bij uitbreiding uw familie in contact stond met of op enigerlei manier verbonden was met de overheidsdiensten, wel integendeel. Gevraagd naar de redenen waarom uw vader na de concrete bedreigingen van de taliban de overheid niet inlichtte, gaf u net aan dat niet alleen hij maar in feite niemand dit deed uit angst (CGVS II, p. 14). Ook het feit dat jullie de enige waren die op straat aanwezig waren op het moment dat de talibs jullie passeerden en groetten (CGVS II, p. 12), kan in deze niet overtuigen. Immers was het avondgebed nog maar kort voorbij en zijn er meerdere mogelijkheden denkbaar waarbij de overheidsdiensten wel tijdig door anderen in kennis konden gesteld worden van de aanwezigheid van enkele talibs in het dorp waardoor ze hen konden opwachten en confronteren. Hierbij kan bijkomend worden opgeworpen dat u niet woonachtig was in een afgelegen gebied, doch in de ruime verstedelijkte rand rond Jalalabad (CGVS II, p. 9, kaarten).

Een tweede element dat de aannemelijk van uw asielrelaas ondermijnt, ligt in de houding van de taliban jegens u en uw vader indien ze jullie daadwerkelijk verantwoordelijk hielden voor de dood van hun strijders. Immers hielden ze jullie verantwoordelijk, spreken uw vader hier één of twee dagen later over aan en eisten in ruil dat u zich enkele dagen later zou aansluiten (CGVS II, p. 9-10, p. 13). Deze manier van handelen is hoogst merkwaardig. Immers geven ze u en uw vader zo (ruim) de mogelijkheid om te ontkomen, hetgeen u ook gedaan hebt. Dat vervolgens, daags na uw vertrek, uw vader alsnog vermist raakte en u daarbij laat uitschijnen dat dit door toedoen van de taliban zou zijn gebeurd, valt helemaal niet in te zien. Zo zou het immers veel efficiënter geweest zijn mochten ze uw vader onmiddellijk hebben meegenomen om druk te zetten op u om u aan te sluiten. Nog efficiënter geweest zijn dat de taliban u – wanneer ze hiertoe de kans zagen - direct zelf zouden hebben meegenomen op een moment dat u simpelweg nog thuis was. Immers gezien hun aanwezigheid in de regio en hun beschuldiging dat jullie de overheid hadden ingelicht vanuit jullie winkeltje naast jullie huis (CGVS II, p. 9), waar de talibs kort na het avondgebed passeerden (CGVS II, p. 12), moeten ze op de hoogte zijn geweest waar jullie woonden.

U slaagt er bovendien niet in om doorheen uw overige verklaringen alsnog aannemelijk te maken dat de feiten zich hebben voorgedaan ondanks bovenstaande bedenkingen.

Zo werd in de initiële beslissing van het CGVS reeds opgeworpen dat uw informatie over de talibs die uw vader aanspraken, over de omstandigheden waarin hij werd aangesproken en over de omstandigheden waarin hij verdween, zeer gebrekkig waren. Aldus zou in alle redelijkheid verwacht mogen worden dat u zich in tussentijd en naar aanleiding van uw tweede onderhoud net over deze argumenten voldoende zou hebben geïnformeerd. Waar initieel gesteld werd dat u geen informatie kon verstrekken over de talib die jouw vader na het gevecht had aangesproken met de boodschap dat hij jou aan de taliban moest overdragen en u geen enkel idee had waar uw vader door deze talib werd benaderd, wat hij toen aan het doen was en wie deze talib precies was alsook dat u uw vader hierover ook geen vragen stelde (CGVS I, p. 19-20), dient vastgesteld dat u ook tijdens uw tweede onderhoud hierover geen enkele concrete informatie kon verstrekken (CGVS II, p. 12) en blijkt dat u wederom hierover geen bijkomende informatie hebt verkregen van uw oom of moeder (CGVS II, p. 12). Ook werd u verweten dat u weinig overtuigende verklaringen over de verdwijning van uw vader, die de dag na uw vertrek waarschijnlijk door de taliban werd meegenomen, kon verstrekken (CGVS I, p. 12-13). U stelde immers zo goed als geen vragen over de verdwijning van uw vader aan uw familie, waardoor u nauwelijks informatie over zijn verdwijning kon aanreiken. Zo wist u niet wat uw vader ging doen op het moment dat hij verdween en gevraagd of u nog iets anders wist over zijn verdwijning behalve dan dat hij verdwenen is, stelde u van niet (CGVS I, p. 12-13). U rechtvaardigde dit door te stellen dat noch u, noch uw moeder, noch uw maternale oom weten wat er gebeurd is met hem of weten waar hij is en dat indien uw familieleden het wel zouden weten dan zouden ze immers moeite doen om hem vrij te krijgen en bovendien gaf niemand hen informatie over uw vaders verdwijning (CGVS I, p. 13-14). Deze rechtvaardiging overtuigt evenwel niet aangezien ze onmogelijk te rijmen valt met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken waar u verklaarde dat uw maternale oom gebeld werd door onbekenden die hem vertelden dat uw vader bij hen verbleef en dat hij kon worden vrijgelaten indien u zich naar hen begaf. Hierna zou uw oom zijn simkaart uit angst weggegooid hebben (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd, bevestigde u slechts uw verklaringen op het Commissariaat-generaal, namelijk dat uw oom heeft geen informatie over uw vader en u had geen enkel idee waarom er zulke zaken geschreven stonden in uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS I, p. 23). Een loutere ontkenning van eerder afgelegde verklaringen kan echter niet als afdoende verklaring voor deze ernstige tegenstrijdigheid die raakt aan de kern van uw asielrelaas aangezien u op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk een verband legde tussen zijn verdwijning en uw problemen – als u zich zou overgeven, zou uw vader vrijgelaten worden.

Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS werd hierop ook teruggekomen teneinde na te gaan of u zich ondertussen wel bijkomend had geïnformeerd over de verdwijning en het lot van uw vader. Wederom dient te worden vastgesteld dat u geen bijkomende informatie weet te verstrekken. Zo wist u bijvoorbeeld niet hoelang na uw vertrek uw vader verdween (CGVS II, p. 12), noch kon u duiden wat er gebeurde in de tijd tussen het moment dat uw vader door hen werd aangesproken en u het land verliet enerzijds en het moment

dat uw vader verdween anderzijds (CGVS II, p. 13). Bovendien, niettegenstaande de taliban uw vader hebben gezegd dat ze u enkele dagen later zouden ophalen, hetgeen impliceert dat ze dus zouden moeten teruggekeerd zijn, kan u niet aangeven wanneer ze nogmaals zijn langsgekomen (CGVS II, p. 13). Dat u pas over zijn verdwijning in kennis werd gesteld op het moment dat u reeds vijf maanden in België was (CGVS II, p. 12, p. 13) is geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat u op heden nog steeds geen duidelijk antwoord op deze voor de hand liggende en eenvoudige vraag kan geven. Meer nog, u hebt er zelfs niet meer over gesproken met uw moeder (CGVS II, p. 12) terwijl zij u in alle redelijkheid perfect zou kunnen meedelen hoelang na uw vertrek uw vader uiteindelijk zou zijn verdwenen, wanneer de taliban u na dat eerste contact wilden komen ophalen, wat er dan en erna precies zou gebeurd zijn. Dat u zich niet meer met 'de zaken die daar zijn' wil bezighouden zoals u in uw eerste onderhoud stelde (CGVS I, p. 13) is in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen vergoelijking.

De benadering van uw vader door de taliban, de beschuldiging van verklikking en de eis dat u zich bij hen zou aansluiten betreffen de kernelementen van uw asielrelaas. Dat u sinds uw vorige onderhoud en de initiële beslissing klaarblijkelijk geen enkele poging heeft ondernomen om bijkomende informatie te verkrijgen, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Uw mentale kwetsbaarheid en jeugdige leeftijd kunnen geen verschoning vormen voor deze gebrekkige informatie. U werd hierover ruim en eenvoudig bevraagd. Bovendien valt niet in te zien dat u zich hierover niet eenvoudigweg bijkomend informeerde bij uw oom en moeder na de initiële beslissing, de vernietiging door de raad en ter voorbereiding van uw tweede onderhoud.

In lijn hiermee kan worden opgeworpen dat u in het kader van uw eerste onderhoud bevreemdende, niet meteen coherente verklaringen hebt afgelegd over de zoektocht van uw familie naar uw vader. Enerzijds verklaarde u dat niemand van uw familie zich naar uw vader had geïnformeerd omdat er niemand is in Afghanistan om deze rol op te nemen. Ze gingen bijvoorbeeld niet naar de eigenaars van de velden waarop uw vader tomaten kweekte. Anderzijds vermoedde u dat ze waarschijnlijk toch hadden gezocht naar uw vader, maar dat niemand er u iets over had verteld (CGVS I, p. 13-14 en p. 17-18).

Dat ze naar uw vader zouden gezocht hebben, zonder u hiervan op de hoogte brengen terwijl ze wel zouden gezegd hebben dat hij vermist raakte, is maar moeilijk in te zien. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd hier bovendien op teruggekomen en ondanks voorgaande, dient desalniettemin wederom te worden vastgesteld dat u zich hierover louter hypothetisch kan uiten aangezien ze u er niets over gezegd hebben, hetgeen impliceert dat u zich ook hierover niet verder op afdoende wijze hebt geïnformeerd (CGVS II, p. 13).

Verder kunnen ook uw verklaringen omtrent de vernietiging van jullie huis niet overtuigen. U beweerde weliswaar dat de taliban na de val van de toenmalige overheid jullie huis vernietigden hetgeen ze volgens u deden bij iedereen op wie ze kwaad waren. Doch u kon ook hiervan geen enkel (begin van) bewijs voorleggen ter staving van dit element van uw asielrelaas hetgeen hoogst frappant is.

Ook tijdens uw tweede onderhoud werd u opnieuw gevraagd waarom u geen foto's van jullie verwoeste huis hebt overgemaakt doch ter verantwoording gaf u aan dat uw oom een angsthais is en hij noch uw moeder hiertoe enig initiatief namen (CGVS II, p. 14). Het valt echter hoegenaamd niet in te zien dat het voor uw oom of moeder onmogelijk zou zijn om één of meerdere foto's van jullie verwoeste huis over te maken indien uw familie hun hele leven in het dorp woonde, uw vader er handelaar was en er aldus ongetwijfeld wel contacten mogelijk zijn met andere dorpsgenoten mochten ze zelf niet in staat zijn naar het dorp te gaan. Bovendien konden uw moeder en oom u wel kopieën van verschillende taskara's en foto's van hun verblijf in Pakistan overmaken via WhatsApp (CGVS II, p. 4) waardoor aangenomen mag worden dat ze via dezelfde weg minstens enig bewijsstuk konden overmaken van jullie verwoeste huis. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u niet wist wanneer jullie huis precies werd verwoest, behalve dan dat het na de machtsovername was, noch waarom de taliban jullie huis verwoest hebben, aangezien uw familie er volgens uw verklaringen ten tijde van de machtsovername al geruime tijd niet meer woonde (CGVS I, p. 6-7 en p. 24). Gelet op het voorgaande, hebt u niet aangetoond dat jullie huis effectief werd verwoest door de taliban. Aangezien u beweerde dat de taliban dit deden omdat ze kwaad waren op jullie, hebt u hierdoor evenmin aangetoond dat de taliban daadwerkelijk op jullie kwaad zouden zijn geweest.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen en bevindingen doet besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden asielrelaas waarbij u en uw vader in het vizier zijn gekomen van de taliban omdat zij jullie beschuldigden de overheid te hebben ingelicht en op die manier verantwoordelijk te zijn voor de dood van enkele van hun strijders. Evenmin kan er geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw vader hierdoor vermist raakte. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan uw bewering dat de taliban u wilden inlijven.

Zoals reeds opgeworpen stelde u bij de DVZ nog dat uw oom telefonisch gecontacteerd werd met de eis dat u zich zou aanbieden opdat uw vader zou worden vrijgelaten (Vragenlijst CGVS). Tijdens uw tweede onderhoud blijkt plots dat ze dit nooit letterlijk tegen uw vader hebben gezegd, doch dat iedereen weet dat ze dat doen, namelijk jongeren dwingen en forceren om zelfmoordaanslagen te plegen (CGVS II, p. 13-14). Doch deze blote – en tegenstrijdige – bewering vindt geen steun in de informatie waarover het CGVS beschikt (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAArapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) en waaruit blijkt dat de taliban ten tijde van het conflict met de voormalige regering zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hadden die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban was doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er werd beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, kwam slechts zelden voor. Doorgaans beschikten de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig.

Uit de aanwezige informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt verder dat de taliban na de machtsovername probeert om haar eigen strijdkrachten op te bouwen, zij hiervoor rekruteert op vrijwillige basis en dit vooral onder haar eigen aanhangers. Gevallen van gedwongen rekrutering worden hierbij niet gerapporteerd.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het loutere feit dat u een Afghaanse man bent op zich niet voldoende is om te besluiten dat u “tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gedwongen gerekruteerd te worden”. Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn uw regio van herkomst, uw familiale en tribale banden, uw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de “UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van augustus 2018. Hierin stelt UNHCR dat “depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGE’s, or in areas where pro-government forces, AGE’s and/or armed groups affiliated to ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the basis of a well-founded fear of persecution at the hands of State or non-State actors for reasons of their membership of a particular social group or other relevant Convention grounds, combined with a general inability of the State to provide protection from such persecution where the actors of persecution are AGE’s”.

Naast voorgaande haalde u aan dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u omwille van uw verblijf in Europa bent veranderd (CGVS I, p. 16).

In deze dient gewezen op de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/>

[administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](#), EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202411/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf waaruit verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen.

De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u – in weerwil tot de opmerking van uw advocaat die stelde dat u bij vertrek 13 jaar oud was (CGVS II, p. 15 – opmerkingen advocaat) tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven. Immers werd op 29 januari 2021 een leeftijdstest uitgevoerd waarbij uw leeftijd werd geschat op 18.2 jaar oud met een standaarddeviatie van 2.1 jaar. Aldus was u op datum van 29 januari 2021 minstens 16.1 jaar oud. Gegeven dat u vier maanden onderweg alvorens op 11 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in te dienen, dient vastgesteld dat u op het moment van uw vertrek in de loop 2020 15 jaar oud was. Aldus kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde uw vader hielp bij het oogsten en verkopen van tomaten en dat u verder religieus onderricht kreeg. Aldus kan aangenomen worden dat u op de hoogte bent van de sociale omgangsvormen en religieuze voorschriften zoals die gelden in het traditionele Afghanistan.

Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid die bovendien met het nodige respect werden aangesproken, zoals ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS I, p. 9; CGVS II, p. 8-9). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van bijna vijf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst – zijnde minstens uw maternale oom (CGVS II, p. 5), waarmee u in contact stond (CGVS II, p. 5) doch waarbij niets erop wijst dat u niet opnieuw met hem in contact kan komen, en die u aldus kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Voorts verklaarde u weliswaar dat uw moeder, broers en zussen zich op heden in Pakistan bevinden en legde u ter staving enkele foto's voor. Echter zoals reeds werd opgeworpen hierboven, kan geen geloof gehecht worden aan de beweerde oorzaak van deze verhuis, zijnde de problemen met de taliban. Bovendien tonen de foto's enkel aan dat uw moeder, broers en zussen op een gegeven moment - het moment waarop de foto werd getrokken – in Pakistan waren. Uit de foto kan de datum waarop hij getrokken werd niet afgeleid worden. Deze foto's op zich vermogen dan ook niet om aan te tonen dat ze daar op heden nog steeds zouden verblijven. Uit het rapport **EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees** van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistansituation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling. Op basis van uw verklaringen kan u bovendien evenmin overtuigen dat uw moeder daadwerkelijk woont en werkt in Pakistan. Informatie over de persoon of het gezin bij wie ze in Pakistan werkt, hebt u bijvoorbeeld niet (CGVS II, p. 11, p. 14) en de huurovereenkomst van haar onderkomen zou bij mondeling akkoord zijn (CGVS II, p. 11) doch op de foto's die u doorstuurde is deze bijvoorbeeld verblijfplaats niet te zien.

Bovendien overtuigt u niet dat u omwille van uw verblijf in België dermate verwesterd bent dat het voor onmogelijk is om terug te keren naar Afghanistan.

U haalt immers aan dat u in België eigenlijk niets doet, in een sociale woning met twee Arabieren verblijft, dat u niet meer naar school gaat en niet meer sport, dit omwille van de weigering die u initieel kreeg waardoor u bovendien bent gaan piekeren en roken (CGVS II, p. 2-3). U werkt niet en hebt wel enkele mensen, waaronder Belgen, leren kennen waarmee u verder evenwel niets bijzonders doet, behalve naar het zwembad gaan of in de stad rondlopen zo stelt u zelf (CGVS II, p. 3).

Voorts gaf u aan dat uw gewoontes veranderd zijn, dat u hier een vriendin hebt terwijl u daar enkel met uw moeder en zussen zal mogen praten, dat u uw baard hebt afgeschoren, dat u hier jeansbroeken kan dragen, dat u hier sigaretten kan roken en dat u uw haar kan kleuren als u wil. Zaken die niet mogelijk zijn in Afghanistan (CGVS I, p. 16). De loutere verwijzing uw verblijf van bijna vier jaar in België en Europa waarbij u in het kader van uw voorgehouden verwesterd profiel slechts verwijst naar uw kapsel, baardgroei, kledingstijl en sociale omgangsvormen zoals vrijere omgang met meisjes en vrouwen - hetgeen in Afghanistan aanwezige beperkingen zijn die gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen - volstaat niet om aan te tonen dat u zich de Westerse normen en waarden eigen heeft gemaakt en dat u blijk geeft van verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een

godsdienstige of politieke overtuiging en dat dit bijzonder belangrijk is voor u om uw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. In zoverre u stelt dat u vrij vorm wil geven aan uw eigen leven, wars van normen waar u van af wil, kan het CGVS slechts vaststellen dat u dit met geen enkel concreet element staaft en dat hieruit evenmin kan blijken dat u verwesterd zou zijn of in zijn individuele omstandigheden zou gepercipieerd worden als verwesterd in geval van terugkeer of dat u zich niet langer zou kunnen aanpassen aan de lokale talibanregels in de zin van hogervermelde rechtspraak van het EHRM.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd (supra), waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op <https://coi.easo.europa.eu/administration/>

[easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf](#), **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_2020505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsvername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiietische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermoedelingen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiietische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsvername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsvername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

*Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari.pdf), de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev.pdf), en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De overige documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming hebt voorgelegd en die nog niet werden besproken, vermogen niet om bovenstaande beoordeling alsnog te wijzigen. Het betreffende kopieën van de taskara van uzelf, uw moeder, zussen en broer. Deze kunnen hoogstens een aanwijzing vormen voor uw nationaliteit en identiteit die verder vooralsnog niet in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, sectie A, § 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna ‘de Vreemdelingenwet’), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur. Hij voert ook een kennelijke beoordelingsfout aan.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op het tweede gehoor. Hij herinnert eraan dat de vorige beslissing werd vernietigd op basis van de resultaten van de IQ-test en stelt dat de resultaten het volgende vermelden “*le Q.I total s’élève à 76. Mohammad présente un profil intellectuel non-verbal qui se situe en deçà de la moyenne, dans la zone « limite » pour un adolescent de son âge*”. Verder wordt benadrukt dat het verslag stelt dat verzoeker grote moeite had om de instructies te begrijpen en dat de resultaten over het algemeen zeer slecht waren. Er wordt op gewezen dat tijdens het tweede persoonlijk onderhoud de tolk er meermaals op wees dat het voor hem zeer moeilijk was om de antwoorden van verzoeker te vertalen omdat zijn spraak onsamenhangend en ongeorganiseerd was (NPO, p. 15) en dat het duidelijk is dat de cognitieve capaciteiten van verzoeker beperkt zijn. Het tweede persoonlijk onderhoud duurde meer dan 3 uur en de notities van dit onderhoud bedragen 16 bladzijden. Verder zijn er geen discrepanties tussen het eerste en tweede persoonlijk onderhoud opgemerkt door het CGVS. Gezien het intellectuele niveau van verzoeker toont dit aan dat zijn relaas geloofwaardig is, meent verzoeker. Indien zijn verhaal niet waar zou zijn, zou hij immers niet in staat geweest zijn om een coherent betoog te houden. Hiermee heeft het CGVS geen rekening gehouden en was enkel van mening dat hij bepaalde elementen van zijn relaas niet voldoende gedetailleerd had weergegeven. Volgens verzoeker kan ook dit gebrek aan details worden verklaard door de resultaten van de IQ-test. Desondanks is verzoeker volledig geweest tijdens zijn verhoren, rekening houdend met zijn intellectuele beperkingen. Gelet op de resultaten van de IQ-test, waarbij verzoeker grote moeite had om de instructies te begrijpen, kon de commissaris-generaal redelijkerwijze niet van hem verwachten dat hij de tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vastgestelde tekortkomingen in detail zou goedmaken. Door in de beslissing onvoldoende rekening te houden met de intellectuele beperkingen van verzoeker, heeft de commissaris-generaal haar zorgplicht kennelijk geschonden meent verzoeker.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op de verdwijning van zijn vader. Waar hem wordt verweten onvoldoende informatie te hebben verstrekt over deze verdwijning door toedoen van de Taliban, wordt er vooreerst aan herinnerd dat verzoeker slechts 15 jaar oud was toen hij Afghanistan verliet. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen over het feit dat in Afghanistan geen vragen worden gesteld over wat een vader vraagt en stelt dat dit respect typisch is voor de Afghaanse cultuur, dat jonge adolescenten niet te veel vragen mogen stellen aan hun ouders en dat alleen ouders mogen deelnemen aan discussies tussen volwassenen. Het is dan ook normaal dat verzoeker, gezien zijn jonge leeftijd geen toegang had tot alle informatie over zijn vader. Verzoeker stelt dat zijn vader verdween toen hij Afghanistan al had verlaten en dat hij enkel informatie heeft gekregen via onregelmatige contacten met zijn familieleden. Hij was niet aanwezig op het moment van de verdwijning van zijn vader noch op het moment dat pogingen hadden kunnen ondernomen worden om hem terug te vinden. Verzoeker gaf aan dat zijn moeder niet in staat was om stappen te ondernemen en zijn maternale oom had het te druk, ook, al wou hij helpen om zijn vader te vinden. Gezien de humanitaire crisis in Afghanistan was de prioriteit om het gezin te voeden en te overleven.

De commissaris-generaal maakt weer een waardeoordeel door te stellen dat zijn familie grondiger naar zijn vader had moeten zoeken. Verzoeker verklaarde duidelijk dat hij niet wist of er naar zijn vader werd gezocht maar aannam dat zij dat gedaan hadden, maar het hem niet hadden verteld (NPO I, p. 18). Zijn oom had hem verteld dat hij een telefoontje had gekregen over de verdwijning van zijn vader maar hij heeft hier niets meer over gehoord. Wat betreft de vragen over de omstandigheden van de ontvoering van zijn vader tijdens het tweede persoonlijk onderhoud citeert verzoeker zijn verklaringen (NPO II, p. 10). Verzoeker betoogt vervolgens: *“Dat tegenpartij veel waarde heeft gehecht aan het feit dat verzoeker de exacte datum van de verdwijning van zijn vader niet kon geven, maar het waren veeleer de omstandigheden van de ontvoering die door tegenpartij werden onderzocht en niet de kwestie van de exacte datum. Dat verzoeker bovendien tegenpartij heel goed een willekeurige datum had kunnen geven. In werkelijkheid zou deze datum geen enkele invloed hebben op de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker. Dat verzoeker ten slotte duidelijk verklaarde dat zijn vader was verdwenen en dat niemand had gezien dat hij door de Taliban werd ontvoerd. Hij kon dus geen verdere informatie geven over wat er op de dag van zijn verdwijning was gebeurd. Dat verzoeker in deze omstandigheden geen gebrek aan geloofwaardigheid kan worden verweten. Dat tegenpartij hem vervolgens verwijt dat hij niet voldoende informatie heeft over de tijd tussen het contact van de Taliban met zijn vader en het tijdstip waarop verzoeker Afghanistan daadwerkelijk heeft verlaten, en ook tussen zijn vertrek en de ontvoering van zijn vader. Dat tegenpartij de in het middel beoogde beschikkingen kennelijk schendt door de verklaring van verzoeker over de verdwijning van zijn vader niet geloofwaardig te achten. Dat, zelfs indien verzoeker geen informatie heeft over de verdwijning van zijn vader, redelijkerwijs niet meer kan worden verwacht gezien het feit dat zijn vader reeds was vertrokken op het moment van zijn vertrek, dat zijn familie momenteel in angst leeft voor de Taliban en in extreme armoede leeft, en dat zijn familie niet over de (financiële of menselijke) middelen beschikt om een zoektocht uit te voeren.”*

In een derde middelonderdeel gaat verzoeker eerst in op het verweten gebrek aan informatie over de hoofdrolspelers. Hij benadrukt opnieuw dat hij op het ogenblik van de feiten slechts 15 jaar oud was en nooit naar school was geweest en dat zijn vader de enige was die de taliban had ontmoet, dat hij respect toonde aan volwassenen in Afghanistan en niet te veel vragen stelde en dat hij zijn vader niet om uitleg kon vragen en geen verdere informatie kon verzamelen gezien zijn vader vermist is. Verzoeker gaf ook aan dat ze niet wisten dat de mensen die voorbij zijn winkel liepen, taliban waren, zodat hem ook niet kan verweten worden geen informatie te hebben over de taliban in kwestie (NPO I, p. 19).

Hij wijst erop dat de oom van verzoeker geen verdere informatie had over de Taliban, dat dit soort incidenten namelijk vaak voorkwam en de identiteit van de Taliban die met de vader van verzoeker had gesproken, dan ook niet werd vastgesteld. De verzoeker verklaarde immers duidelijk dat het niet de eerste keer was dat er in de buurt van zijn huis geschoten werd (NPO 2, blz. 12, 13). Verzoeker werpt de vraag op wie de familie informatie had kunnen geven over zijn vader. Alleen zijn vader had met de taliban gesproken en deze maakte zijn identiteit niet bekend. Noch zijn moeder, noch zijn oom werden persoonlijk met de taliban, geconfronteerd en hadden hem niet kunnen identificeren. Voorts wijst verzoeker erop dat zijn oom ook voor zijn eigen gezin vreesde, aangezien hij zijn dochters moest onderhouden (NPO II, p. 13). Wat het onlogische gedrag van de taliban betreft wijst verzoeker erop dat hij en zijn vader de enigen waren die tijdens de aanval aanwezig waren en dat de taliban daaruit afleidden dat zij hen hadden aangeklaagd. Verzoekers dorp is een klein dorp en zij waren de taliban enkele minuten voor de aanval tegengekomen. Hij wijst erop dat het gebruikelijk is dat de taliban een persoon specifiek aanvallen op basis van een louter vermoeden van samenwerking met de regering of de politie en verwijst hiervoor naar Salaam Times, *Taliban murder pregnant woman, unborn child in Sar-e-Pul*, 25 March 2019, url; USDOS, *Country Report on Human Rights Practices 2019 – Afghanistan*, March 2020 en New York Times, (The), *Afghan War Casualty Report: August 2-8, 8 August 2019*; September 2019, 26 September 2019; November 2019, 2 December 2019 en January 2020, 2 January 2020. Verzoeker stelt vervolgens dat de onlogische modus operandi van de taliban hem niet kan worden tegengeworpen betoogt: *“Dat hij voldoende uitlegt waarom de Taliban volgens hem van mening waren dat hij en zijn vader hen bij de politie hadden aangegeven. Dat het relaas van verzoeker volledig consistent was en voldoende informatie verschaft over de Taliban die vóór de machtsovername in zijn regio aanwezig waren. Dat hij aangaf dat de Taliban inderdaad in zijn dorp aanwezig waren, maar niet te veel, aangezien de politie ook aanwezig was, gezien er in Dussaraka een grote controlepost was (NPO 1, blz.8). Dat tegenpartij vervolgens opnieuw van mening was dat het gedrag van de Taliban onlogisch was, aangezien zij de vader van verzoeker eerst hadden gewaarschuwd dat zij van plan waren zijn zoon te ontvoeren, waardoor hij de kans had om te ontsnappen. Dat het echter wel degelijk de modus operandi van de Taliban is. Dat : «Patricia Gossman (HRW) states that the recruitment of children into the Taliban generally does not involve Taliban commanders removing children from their homes at gunpoint, but through other means of pressure on the family, including threats”. “Even when recruited on a more or less ‘voluntary’ basis, sources do not agree on whether it is possible for a minor to leave the ranks of the Taliban if he would wish. Of the 13 cases HRW documented in the north in 2015, all of the boys were brainwashed in the madrassas and joined the ranks of the Taliban ‘voluntarily’. However, in all these cases the family opposed to the recruitment of their sons. It was almost impossible for the families to retrieve their sons once they were recruited by the Taliban. HRW knew of only one case of a family securing a boy’s release; Apparently the family had found the situation for their released son so dangerous that they immediately sent him to Iran. Patricia Gossman of HRW said: ‘You can’t just leave the Taliban and expect that you will be safe’ (HRW, Afghanistan: Taliban*

Child Soldier Recruitment Surges, 17 February 2016; Gossman, P., skype interview, 30 March 2016 en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Recruitment by armed groups, September 2016). Dat het dus gebruikelijk is dat de Taliban eerst proberen te onderhandelen zodat de tiener zich "vrijwillig" bij hen aansluit, terwijl ze tegelijkertijd druk uitoefenen op de familieleden. Dat het immers niet gebruikelijk is dat ze de tieners direct met geweld komen weghalen, maar dat ze hen eerder bedreigen, met als resultaat dat de jongemannen "vrijwillig" vertrekken. Dat aangezien verzoeker echter onmiddellijk wegluchtte, de Taliban zijn vader als vergelding ontvoerden. Dat deze modus operandi typerend is voor de Taliban, en dat de analyse van tegenpartij daarom niet gerechtvaardigd is."

In een vierde middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn verwestering. Verzoeker zet uiteen dat hij in België aankwam toen hij minderjarig was en nu ongeveer vier jaar in België woont. Hij wijst erop dat hij niet werd ondervraagd over zijn perceptie van het taliban-regime en over de vraag of hij zich al dan niet westerse normen heeft eigen gemaakt. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal bevestigt op basis van de bottests dat hij niet ouder was dan 15 jaar toen hij vertrok en wijst er dat iemands identiteit juist in de adolescentie wordt gesmeed: *"L'adolescence (...) est considérée de manière classique comme une étape difficile de la vie. Beaucoup de parents, et avec eux l'opinion publique, considèrent l'adolescence comme la période la plus critique du développement de l'individu. Cette idée est nourrie par le travail d'Erikson, mondialement connu pour sa description systématique des différentes étapes de la vie. L'adolescence doit, selon lui, principalement développer la formation de l'identité. Ceci peut s'accompagner de crises d'identité"* (EETERS Jos, *Les adolescents difficiles et leurs parents, Collection Comprendre, Editions de Boeck, Bruxelles, 2005, pp. 12-13*). Hij stelt dat de commissaris-generaal niet redelijkerwijs kan menen dat alle prestaties die verzoeker tussen zijn 15e en 18e jaar in België heeft geleverd, geen invloed hebben gehad op zijn identiteit en wijst erop dat hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud niet werd ondervraagd over zijn verwestering, hoewel sindsdien twee jaar zijn verstreken en hij duidelijk veranderd is. Hij wijst erop dat hij enkele foto's van zijn dagelijks leven in België heeft ingediend, waarop onder meer te zien was dat hij zijn haar verfde, activiteiten met meisjes ondernam en vrienden van verschillende afkomst had.

Verzoeker citeert daarop een arrest van de Raad en het EUAA *"Country of Origin Information: Afghanistan – Country Focus"* van december 2023. Verzoeker betoogt voorts dat de VN Veiligheidsraad in 2023 meer dan 120 gevallen van onmenselijke en vernederende behandelingen heeft geregistreerd wegens niet-naleving van de door de taliban vastgestelde islamitische waarden (UN SECURITY COUNCIL, *Seventy-eighth session - The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*). Hij stelt verder dat taliban-sympathisanten en sommige delen van de Taliban een negatief beeld hebben van mensen die Afghanistan hebben verlaten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of als mensen die vluchten voor daden die ze hebben begaan. De hoogste leider van de Taliban, Hibatullah Akhundzada, heeft benadrukt hoe belangrijk het is om Afghanen in Afghanistan te houden. Hij zei dat de ethische overtuigingen en denkwijze van mensen die naar het Westen reizen, in het gedrang kunnen komen en dat ze gedwongen worden om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen. Verzoeker betoogt vervolgens *"Dat artikel van RFERL dd. 17 augustus 2023 aangeeft: «Locals say members of the Taliban's morality police patrol the streets and alleyways of the city at night in search of violators. Afghans caught contravening the ban can be beaten or jailed. The morality police are responsible for enforcing the Taliban's morality laws, including its strict dress code and gender segregation in society."* (l'article du RFERL du 17 aout 2023, *'I Feel Suffocated': Taliban Intensifies Clampdown On Music In Afghanistan*). Dat in een artikel van 13 november 2023, *Artistic Freedom Initiative* aangeeft: *"Since their return to power, the Taliban have reinstated a judicial system based on orthodox interpretations of Islamic law that severely limit personal freedoms and human rights. The Taliban have disenfranchised women and girls by placing restrictions on their access to education, employment, and participation in public life. The regime's repressive approach to law enforcement has been marked by violent punishments, such as public executions and amputations, for individuals who violate their strict interpretation of Islamic law, further violating their right to a fair trial and protection from cruel, inhuman, and degrading treatment. Dissent against the Taliban's rule has also resulted in grim consequences, with numerous cases of activists, intellectuals, and government officials disappearing or facing extrajudicial killings, illustrating a stark infringement on the right to life and due process"*. (Artistic Exodus - Afghan artists fleeing Taliban rule (internetlink)). Verzoeker verwijst vervolgens naar het EASO rapport van 2 september 2020, een OSAR-rapport van 26 maart 2021 waaruit blijkt dat geweld tegen Afgaanse repatrianten vaak en kort na hun terugkeer voorkomt en de UNHCR richtlijnen van 2018 waarin wordt gesteld dat terugkeerders die als verwesterd worden beschouwd worden gezien als spionnen en worden bedreigd of gedood door anti-regeringsgroepen. Verder wijst verzoeker erop dat verschillende bronnen aangeven dat de Taliban ballingschap in het westen als verraad beschouwen, wat ook blijkt uit een studie van het Refugee Support Network van 2016 en het jaarverslag van Amnesty International van 2019. Verzoeker verwijst nog naar rechtspraak van het Hof van Justitie inzake godsdienstige overtuiging en wijst erop dat artikel 48/3 § 5 van de Vreemdelingenwet niet vereist dat een persoon een politieke overtuiging heeft maar dat het volstaat dat deze hem wordt toegeschreven door de actor van vervolging. Verzoeker vraagt hem te erkennen als vluchteling en subsidiair de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

Stuk 1: Betwiste Beslissingen;
Stuk 2: Beslissing van rechtsbijstandkantoor;
Stuk 3: Verwestersing van verzoeker.

3. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Aanvullende nota's

4.1. De commissaris-generaal legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 18 maart 2025 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (3) EASO, “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (4) EUAA, “Afghanistan Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (5) EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>; (6) EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf; (11) EUAA COI Query “Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_deve en (12) EUAA “Afghanistan – Country Focus” van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf.

4.2. Verzoeker legt een aanvullende nota neer van 2 april 2025 waarin volgende nieuwe elementen worden bijgebracht en toegelicht:

1. Herinschrijving 2023-2024 I.E.S.P.S.C.F. Mariette Delahaut, 9 juni 2023;
2. Attestation d'orientation vers l'enseignement spécialisé, 15 maart 2023;
3. Procès-verbal du Conseil d'Intégration, Namur, 16 februari 2023;
4. Attestation d'admissibilité Ecole Professionnelle, 16 februari 2023;
5. Attestation ASBL AirBE Harmonie, 27 maart 2025;
6. Verklaring B.L., 31 maart 2025;
7. Verklaring M.F., 1 april 2025.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de

algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 1 van de Richtlijn 2011/95 EU bepaalt: *“In deze richtlijn gelden de volgende definities:*

(...) d) „vluchteling”: een onderdaan van een derde land die zich wegens een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, buiten het land bevindt waarvan hij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, wegens deze vrees, niet wil inroepen, dan wel een staatloze die zich om dezelfde reden buiten het land bevindt waar hij vroeger gewoonlijk verbleef en daarheen niet kan, dan wel wegens genoemde vrees niet wil terugkeren, en op wie artikel 12 niet van toepassing is;”.

6.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en heeft in de loop van de vorige procedure bij de Raad een kopie neergelegd van zijn taskara (AD, documenten, stuk 2). De identiteit en Afghaanse nationaliteit van verzoeker worden niet betwist. Evenmin wordt betwist dat verzoeker afkomstig is van het dorp Nahrak in het district Surkhrod gelegen in de provincie Nangarhar.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming werd geregistreerd bij binnenkomst in België. Een leeftijdstest bevestigde zijn minderjarigheid. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen (beslissing Dienst Voogdij, 2 maart 2021). Een nieuwe voogd werd toegewezen op 11 augustus 2023. De voogdij nam een einde op [...] april 2024 (beslissing Dienst Voogdij, 11 augustus 2023). Uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat de voogdij ten laatste een einde nam op [...] april 2024. Er liggen geen elementen voor waaruit kan blijken dat de voogdij voor deze datum werd beëindigd. Hoewel het Kinderrechtenverdrag niet langer op verzoeker van toepassing is, heeft hij beide interview bij het CGVS als niet-begeleide minderjarige verzoeker afgelegd en werden hem om die reden bijzondere steunmaatregelen toegekend.

6.3. Verzoeker beroept zich onder meer een vrees voor vervolging omdat hij in geval van terugkeer naar zijn regio in Afghanistan zal beschouwd worden als een persoon die verwesterd is. Verzoeker benadrukt in dit verband dat niet betwist is dat hij als vijftienjarige uit Afghanistan vertrok en ondertussen meer dan vier jaar in België woont. Verzoeker stelt dat de identiteit van een persoon wordt gevormd tijdens de adolescentie, dat hij een vriendin heeft gehad in België, zijn haar verfde en vrienden van verschillende afkomst heeft gehad. Verzoeker verwijst voorts naar landenrapporten waarin melding wordt gemaakt van onmenselijke en vernederende behandeling van personen wegens de niet-naleving van de door de taliban opgelegde religieuze regels en waarin wordt gesteld dat personen die in het westen hebben verbleven in Afghanistan kunnen worden beschouwd als spionnen of verraders en als personen zonder islamitische waarden.

6.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

6.3.2. Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en

onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip ‘godsdienst’, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “*dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald*” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale

groep. Deze vereenzelviging hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, *K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip 'godsdienstige overtuiging' en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality*, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

6.3.3. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de '*civic space*' wordt door organisatie 'Civicus', een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontnomen in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en *up-to-date* informatie over het land te krijgen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence*' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 94, 101; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de *American University of Afghanistan* hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 24).

De *de facto*-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto*-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto*-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto*-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad

aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen, waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*” waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto*-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met ‘niet-mahram’ personen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 47).

Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media.

Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban, alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens 'Der Spiegel' werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, "Afghanistan – Country Focus", november 2024, p. 44-45).

Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben de *facto*-immigratieambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de *facto*-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 53-55; Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het

netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024, p. 57-61).

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming in België is aangekomen. Volgens zijn op dit punt niet betwiste verklaringen vertrok verzoeker uit Afghanistan ongeveer vier maanden voor zijn aankomst in België in januari 2021 op vijftienjarige leeftijd.

Hoewel verzoeker tot de leeftijd van vijftien jaar in Afghanistan opgroeide volgens de toen geldende Afghaanse normen en waarden, kan geen abstractie worden gemaakt van het feit dat hij ook een cruciaal deel van zijn puberteit en adolescentie tienerjaren, een levensfase waarin jongeren zeer vatbaar zijn voor externe invloeden, doormaakt in de Belgische geseculariseerde samenleving en hier op jonge leeftijd aankwam. Verder blijkt uit de IQ-test waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen dat verzoeker “*présente un profil intellectuel non-verbal qui se situe en deçà de la moyenne, dans la zone “limite” pour un adolescent de son âge*”. In zijn vernietigingsarrest van 8 november 2023 wees de Raad er reeds op dat geen abstractie kan worden gemaakt van zijn mentale kwetsbaarheid onder meer wat betreft zijn levensomstandigheden in België.

Zoals reeds aangehaald is de Raad gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben

aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113).

Verzoeker verklaarde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat zijn gewoontes in België veranderd zijn en dat dit een probleem is als hij terugkeert. Hij zette daarbij uiteen dat hij een vriendin heeft, dat hij zijn baard heeft afgeschoren, dat hij in Afghanistan geen jeans kan dragen maar gewone kleren moet dragen wat hij niet wil en dat hij vroeger zijn haar geel heeft geverfd en die keuze wil hebben. Verzoeker verklaarde dat hij dat in Afghanistan niet zou mogen doen omdat dit als ongelovig wordt beschouwd. Verder verklaarde verzoeker gevraagd of er nog andere gewoontes zijn waarvoor hij een vrees heeft: *“Om met meisjes te zijn. Je kan niet naast een meisje staan. Deze zaken zijn daar niet normaal. Als je een meisje een adres wil tonen om je de weg te wijzen, dat kan zelfs niet, ze gaan anders denken”* (NPO I, p. 16). Verder stelt verzoeker, gevraagd wat hij zelf vind van de taliban: *“Ik weet wel dat de taliban niet juist zijn door wat ze zeggen en doen”* (NPO I, p. 10). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 26 januari 2024 verklaart verzoeker dat hij vroeger naar school ging maar sinds een maand niet meer omdat *“de rechtbank heeft gezegd dat ik negatief had gekregen”* en *“door slechte nieuws hier ook geen zin meer en daardoor rook ik en pieker ik”*. Verder stelt verzoeker wel nog contact te hebben met Belgen, Afghanen, Somaliërs, Afrikanen en gevraagd wat hij doet als hij met Belgen afsprekt verklaart verzoeker dat zij naar het zwembad gaan en in de stad rondlopen (NPO II, p. 2-3). Verzoekers voogd stelt op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud dat verzoekers profiel anders is dan dat van andere jongeren, dat hij mentaal het minst stabiel is van degenen die hij begeleidt, dat op school stilzitten moeilijk is maar dat hij Frans kan omdat hij met vrienden praat. Verder legt zijn voogd uit dat *“we moeten naar een specialiteit gaan, maar had een lerares die afwezig was. Het is een jongere die zeer gestresseerd is over wat er in zijn land afspeelt en gevoelig is”* (NPO II, p. 14-15). Door middel van een aanvullende nota legt verzoeker een aantal documenten neer met betrekking tot zijn traject in België. Het *“attestation d'orientation vers l'enseignement spécialisé”* uitgereikt door het Centre Psycho-Médico-Social de Namur van 15 maart 2023 bevestigt dat verzoeker in functie van zijn educatieve noden en psychopedagogische capaciteiten kan genieten van aangepast onderwijs in een gespecialiseerde onderwijsinstelling. Uit het attest van 9 juni 2023 van I.E.S.P.S.C.F. Mariette Delahaut blijkt dat verzoeker in deze school werd ingeschreven voor het schooljaar 2023-2024. Uit de attesten van de Ecole Professionnelle van Namen van 16 februari 2023 blijkt verder dat verzoeker van maart 2021 tot februari 2023 DASPA-onderwijs heeft gevolgd en werd toegelaten tot het derde jaar in de beroepsopleiding. Het attest van de Vzw AirBe Harmonie van 27 maart 2025 stelt dat verzoeker is ingeschreven in voor taallessen Frans binnen deze Vzw sinds januari 2025. In haar verklaring van 31 maart 2025 stelt B.L., sociaal assistente in het lokaal opvanginitiatief in Boussu waar verzoeker momenteel verblijft, dat hij snel vriendschapsbanden heeft gesmeed met andere bewoners, een vriendelijke respectvolle en behulpzame persoon is die inspanningen levert om zich te integreren in de samenleving, zich goed uit de slag trekt in het Frans en nauwgezet de lessen volgt om zijn kennis van het Frans te verbeteren. Verzoeker licht ter terechtzitting toe dat hij opnieuw dagen per week naar school gaat en daarnaast ook nog Franse les volgt en dat hij in het verleden een Belgisch vriendinnetje had, S., maar dat zij nu niet meer samen zijn. Verzoeker benadrukt verder ook dat hij veranderd is sinds hij in België is aangekomen en geeft als voorbeeld dat hij niet altijd bid en maar af en toe naar de moskee gaat, terwijl hij in Afghanistan altijd bad en naar de moskee ging. Verder stelt verzoeker ter terechtzitting ook dat hij niet akkoord gaat met wat de taliban doen in Afghanistan ten opzichte van vrouwen. Verzoeker stelt dat ook vrouwen moeten kunnen studeren en dat zij een belangrijke rol hebben in de samenleving.

Uit het voorgaande blijkt reeds dat verzoeker, vrijwel onmiddellijk na aankomst in België als niet-begeleide minderjarige naar school is beginnen gaan en na een korte onderbreking, opnieuw aangepast onderwijs volgt. Voorts blijkt dat verzoeker, ondanks zijn mentale kwetsbaarheid, die er mee voor heeft gezorgd dat hij wellicht de draagwijdte van het vernietigingsarrest van de Raad onvoldoende begreep en tijdelijk niet meer naar school ging, zich ook als meerderjarige opnieuw naar school gaat en zich ook heeft ingeschreven om bijkomend taalonderwijs te volgen. Verzoeker spreekt en begrijpt Frans, wat ook blijkt uit zijn toelichting ter terechtzitting. Verzoeker maakt ondertussen bijna vijf jaar deel uit van en participeert in de Belgische samenleving. Hij wordt daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit vindt plaats tijdens zijn ontwikkeling als minderjarige en jonge tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, waaronder zijn scholing in een westers onderwijssysteem dat wordt afgekeurd door het huidige talibanregime, worden aangenomen dat dit een impact heeft gehad op zijn ontwikkeling als minderjarige, zijn opvattingen en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat ook blijkt uit zijn verklaringen over de wijze waarop hij zijn geloof beleeft in België, zijn kritiek op het verbod op onderwijs voor meisjes ouder dan twaalf jaar en het feit dat hij hier een vriendinnetje heeft gehad.

Hoger werd erop gewezen dat volgens het Hof van Justitie de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd, dat niet vereist is dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten dat en de perceptie van de politieke aard van de gedachten, meningen of overtuigingen van een verzoeker door de actoren van vervolging benadrukt wordt eerder dan de persoonlijke motieven van de verzoeker. Verder heeft het Hof van Justitie, zoals reeds aangehaald, geoordeeld dat het begrip 'religieuze overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en dat de vervolgingsvrees gegrond is wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging en dat daarbij van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet.

Volgens de UNHCR-richtlijnen "*Guidelines on International Protection No. 6: Religion-Based Refugee Claims under Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*" van 28 april 2004, kan een gedwongen naleving van religieuze praktijken onder meer de vorm aannemen van een verplichting om religieuze ceremonies bij te wonen of het opleggen van wetgeving gebaseerd op een religieuze doctrine. Om te bepalen of een dergelijke gedwongen naleving vervolging inhoudt, moet worden gekeken naar het beleid of de handelingen waaraan de persoon of groep zich moet houden, de mate waarin deze in strijd zijn met de overtuiging, identiteit of levenswijze van de persoon en de straf voor niet-naleving. Deze gedwongen naleving kan het niveau van vervolging bereiken indien zij een ondraaglijke inmenging vormt voor de eigen godsdienstige overtuiging, identiteit of levenswijze van de betrokkene en/of indien niet-naleving zou leiden tot een onevenredige bestraffing.

Dergelijke gevallen komen vaker voor wanneer er een beperkte of geen scheiding is tussen de staat en de godsdienst. Specifieke religieuze wetgeving kan vervolging inhouden, ook wanneer deze wordt toegepast op andersdenkenden binnen of leden van hetzelfde geloof.

In casu heeft verzoeker zichzelf geïdentificeerd als moslim maar ook aangegeven dat hij niet altijd bidt en niet altijd naar de moskee gaat. De invulling die verzoeker geeft aan zijn religieuze overtuiging sinds zijn aankomst in België wijkt sterk af van de strikte vereisten opgelegd onder het huidige talibanregime, zodat bij verzoeker sprake is van een toegeschreven religieuze overtuiging.

Zoals van een verzoeker niet kan worden verwacht dat hij afziet van godsdienstige handelingen die hij wil verrichten en die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging, kan van een verzoeker evenmin worden verwacht dat hij godsdienstige handelingen verricht die niet stroken met de persoonlijke invulling van zijn religieuze overtuiging om zo vervolging te voorkomen.

Zoals reeds aangehaald blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat in de Moraliteitswet van 31 juli 2024 het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims als inbreuken worden omschreven. De wet schrijft ook voor dat de MPVPV personen die herhaaldelijk aan hun gebeden verzaken of niet deelnemen naar de rechtbank moeten doorverwijzen (EUAA, "*Afghanistan – Country Focus*", November 2024, p. 40). In de landeninformatie wordt melding gemaakt van het dwingen van mensen om de gebeden bij te wonen in rurale gebieden en dat de MPVPV heeft gedreigd om een hotel in Nangarhar te sluiten omdat het gasten had ontvangen en hen had toegelaten te eten tijdens de tijd voor het gebed en van mannen die werden geslagen. Ook voor de afkondiging van de Moraliteitswet zijn gevallen gedocumenteerd van mannen die werden beboet, geslagen of zijn opgesloten omdat zij de gebeden niet bijwoonden (*idem*, p. 40-41). Voorts heeft verzoeker zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als tijdens de zitting van de Raad in zijn eigen woorden uiting gegeven aan zijn verzet tegen en afkeuring van de wijze waarop vrouwen onder het talibanregime behandeld worden, in het bijzonder het verbod op onderwijs voor meisjes en vrouwen.

Er is bij verzoeker dan ook minstens sprake van een toegeschreven religieuze en politieke overtuiging zoals geïnterpreteerd in de rechtspraak van het Hof van Justitie en uit het voorgaande volgt ook dat de invulling die verzoeker geeft aan zijn religieuze overtuiging sinds zijn aankomst in België sterk afwijkt van de strikte vereisten opgelegd onder het huidige talibanregime. Van verzoeker kan niet verwacht worden dat hij zijn in België verworven opvatting over en invulling van zijn religie en zijn opvattingen over het verbod op onderwijs voor meisjes boven twaalf jaar onder het huidige taliban regime, in geval van terugkeer naar Afghanistan en zijn lokale gemeenschap verbergt of zelfs daarin steeds zou slagen. Er kan dan ook *in casu* voor verzoeker worden aangenomen dat hij hierdoor eveneens in de kijker dreigt te lopen van het talibanregime of de lokale gemeenschap en ook om die reden zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door de waarden en normen van een westerse samenleving.

Verder is niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Naghrak in het district Surkhrod gelegen in de provincie Nangarhar. In deze provincie is ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, aanwezig. Verder wonen de meeste Salafisten, waarvan een strekking zich achter de taliban schaart en een andere strekking door de taliban met ISKP wordt geassocieerd en geïntegreerd, in Afghanistan in de oostelijke provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan en heeft ISKP zich in het verleden op deze provincies gefocust omwille van de diepgewortelde Salafistische ideologie in deze regio (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 154-155 en p. 190-192, EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", November 2024, p. 98). De aanwezigheid van ISKP in Nangarhar en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen en de diepgewortelde Salafistische traditie in deze

regio kan *in casu* eveneens als een risicoverhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België, is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP-aanhangers als on-islamitisch zal gezien worden.

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is, nu niet betwist is dat verzoeker lang voor de machtsovername Afghanistan verliet. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, zijn ervaringen en traject en verworven opvattingen tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Naghkar in de provincie Nangarhar de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. *In casu* dient ook rekening te worden gehouden met verzoekers beperktere intellectuele capaciteiten zoals die blijken uit de voormelde IQ-test en de ermee gepaard gaande mentale kwetsbaarheid van verzoeker. Er kan aangenomen worden dat dit evenzeer, mede gelet op zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, zijn vermogen aantast om de strikte regels opgelegd door het talibanbewind na te leven maar ook om de heersende sociale en morele codes te begrijpen, wat de kans aanzienlijk vergroot dat hij in de negatieve aandacht komt van (lokale) talibanleiders. De Raad acht het daarbij niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen hier, al dan niet bewust, een zeker vorm van opstandigheid kan tentoonspreiden wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk voor hem een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. Dit verhoogt verder de zichtbaarheid van verzoeker bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst en het risico dat hij de negatieve aandacht trekt van de lokale gemeenschap en talibanleiders.

De Raad stipt aan dat de beoordeling over de nood aan internationale bescherming zich niet mag beperken tot een onderzoek van elk element eigen aan verzoeker apart, maar dat het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in onderlinge samenhang moet worden gezien. In andere woorden, het cumulatief effect van alle individuele omstandigheden moet in overweging worden genomen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject in België en hier verworven opvattingen gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die beïnvloed of aangetast is door buitenlandse waarden of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte religieuze, morele of sociale normoverschrijding of beïnvloeding door buitenlandse waarden. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als 'verwesterd' beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke en religieuze overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens "*enige overtuiging die hem kan worden*

toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land" (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen" (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA "Country Guidance" van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA "Country Guidance" van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET